

Alžběta Bílková: Obnova a rekonstrukce areálu Podbukovinského mlýna

Oponentský posudek diplomové práce

Na počátku projektu Alžběty Bílkové byla analýza krajiny, z níž vyšel koncept prostoupení celého prostoru údolí sítí cest, jež kříží meandry stávajících i nových koryt potoka. Prvky, jež na tuto strukturu navazují, jsou do krajiny zakomponovány velmi přirozeně a logicky. Díky téměř „intuitivnímu“ zacházení s prostředím se mlýn stává součástí fungujícího celku, aniž by pro to musel být nějak radikálně urbanisticky transformován.

Základem konceptu přestavby vlastního mlýna je jeho optické rozdělení do jednotlivých částí v souladu s jejich historickým vývojem. Tyto části (obytné křídlo, mlýnice, dvorní objekty na základech starších substrukcí) jsou architektonickým výrazem dále individualizovány, díky čemuž se stavba stává historicky „čitelná“ i pro nepoučeného diváka. Tento koncept má však i svá úskalí, spočívající v určité „doslovnosti“ architektury i poněkud heterogennímu vyznění celku. Poměrně velká zvolená kapacita navíc vede k nakoncentrování hmot, jež tuto různorodost dále zdůrazňují. Jakkoli so uchování vrstvené paměti domu vážím, mám pocit, že architektonicky nejsilnější je ta část, v níž se autorka o historický „výklad“ nepokoušela – tedy v křídle, kde je „paměť,“ reprezentovaná kameny, přirozeně doplněna minimalistickým tvaroslovím, jež se propisuje i do mimořádně kultivovaných interiérů budov.

Projekt považuji za závažný a v mnoha ohledech úspěšný pokus o architektonickou rehabilitaci objektu, jehož kvality jsou novými zásahy uchovány a částečně umocněny. Doporučuji jej k obhajobě a jako hodnocení navrhuji B.

V Praze, dne 13. 6. 2021

PhDr. Richard Biegel, Ph.D.